

శ్రీ రఘుపతి
శ్రీ జయవంశ

శ్రీ రఘుపతి జయవంశ

ఈ గ్రంథము చేర్చి గా తప్పులు సవరించబడి

అక్షరములను సూర్యనారాయణాచార్యే

స్వకీయ

అనంద బాల సామంతి ముద్రాక్షరశాలలో

ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడియె.

విశాఖాపట్టణము.

1917

16

శ్రీరస్తు.

శ్రీవిఘ్నేశ్వరుని

చ వి తి శ ద్య ము లు.

శ్రీశంభురనయ్యశకు! సిద్ధగణనాథునకు! వాసిగలదేవ
తావందితుస్సక! ఆసరసవిద్యలకు ఆదిగురువైనట్టి! భూ
సురోత్తమహాకపూజితునకు॥ జయమంగళం నిత్యశుభ
మంగళం॥

నేరేడుమారేడు నెలవంకమామిడిదూర్వాలు చెంగల్య
యూత్తరేణి! వేరువేరుగదెచ్చివేడ్కతోపూజింతు వర్వము
నదేవగణపతికినిపుడు॥జయ॥

సుచిరముగభద్రపద శుద్ధచవితియందు పానగసజ్జను
లచే పూజగొలు! శశిఛూడరాకున్న చేకొంటినొకవ్రత
మువర్వమునదేవగణ పతికినిపుడు॥జయ॥

పానకమూవడపప్పు పనసమామిడిపండ్లు దానిమ్మఖమ్మ

రద్రాక్షపండ్లు! తేనెతోమాగిన తియ్యమామిడిపండ్లుమా
కుబుద్ధిచ్చగఁగఁపఱికినిపుడు॥జయ॥

చిన్న చెంబుతోవీళ్లు ఈకాయయుదక బుల్లుబు బెల్లం
బులరటిపండ్లు! తేనెతోమాగిన తియ్యమామిడిపండ్లువర్వ
మునదేవ గణపతికినిపుడు॥జయ॥

కోటలోనేపుట్టి కోటలోనే పెరిగి కోటయెక్కినవాడు కొ
మ్మదిగుల! ఆకాశబాణాలు భుజకగొడుగులు బాగా
యపుద్దండవీరన్నకు॥జయ॥

మోదుగపువ్వుండ్రోళ్లుముద్దపప్పున నెయ్యిఆదిగాగల తే
నెయ్యమృతాన్నము! ఆహారతృప్తిగా తానాగింపుచు
వర్వమునదేవ గణపతికినిపుడు॥జయ॥

బంగారుగడపలే కూడవపుసలుపులే బంగారుస్థంబాల
పాలవల్లి! అంగసలుచెలరేగి హారతులుయిచ్చేరు బంగారు
యయ్యకు భ్రమరాంబకు॥ జయ॥

ఎలుకగుర్రమునెక్కి యెంతవేడుకతోను మలయుచు
నున్నట్టి మానగిరులు! తరుకుదంతముక్రింద తనబొజ్జకడ
లంగ పలుకులోనేపలుకు పఠమేళుకు॥జయ॥

పిబొజ్జగణపయ్య నీబుటునేనయ్య పుండ్రోళ్ళమీదికి

దండుబంపు ! కమస్త్రినెయ్యియును కడుముద్దపప్పుయును
బొజ్జవిరగ తిగుచుపోరలుకొనుచు॥జయ॥

పెండ్లవల్లెములోన వెయిలచుతాళు కొండలుగ
నీలములు, క్కలయబోసి మెండుగనుహాతములు మెడనిండ
వేసుకొని దండిగానీతిత్తుధవళారతి॥జయ॥

పువ్వులనినుగొల్తు పుష్పాలనినుగొల్తు గంధాననినుగొ
ల్తుకస్తూరిని. యెప్పుడోనినుగొల్తునేకచిత్తంబున పర్వము
నదేవగణపతికినిపుడు॥జయ॥

పార్వతీచేతునినకు భవ్యచారితునినకుగీర్వాణపదస్త్రశ
నేతునినకుస్థగీర్వాణస్తాతునినకుకీర్తి సంపన్నునకుపర్వమున
దేవగణపతికినిపుడు॥జయ॥

నన్నురువరహాల నానుకుచ్చులుదండ మున్నురునర
హాలుముత్యములును , మెండుగరత్నాలు చెక్కినాకడి
యాలు భర్తస్వరాలునూభ్రమరాంబకు॥జయ॥

శ్రీమూర్తిపంధ్యునకు చిన్మయానందునకు పామరిస్తా
తునినకు శాశ్వతునకు, సోమార్కనేతునినకు సుందరాత్మా
రునకు కామరూపికిని శ్రీగణనాథుకు॥జయ॥

ఏకదంతంబును ఎల్లగజవదనగిలు వాకయినతొండం

బుబలుపుకడుపు, జోకయిన మూషకము పొరిది నెక్కాడు
చుచు భవ్యమున దేవగణపతికినివుడు॥ జయ॥

మంగళము మంగళముమాతాండ తేజనకు మంగళ
మునర్వజ్జ వందితునకు॥ మంగళము ముల్లోక, మహితసం
చారునకు మంగళము దేవగణపతికినివుడు॥ జయ॥

గిరికిమంగళగిరికి గిరినారసింహునకు పానకాలయ్యకును
పరమేశుకు॥ అతివమంగళగిరిలో, అందముగ నెలకొన్న
అచ్యుతుడు శ్రీనారసింహునకును॥ జయ॥

బంగారు చెంబుతో గంగపుడకము తెచ్చినంగీతిగ శివునకు
జలకమార్చి॥ మల్లెపువ్వులుజెచ్చి మురహర్షాపూజింతు
రంగయిననాప్రాణ లింగమునకు॥ జయ॥

వట్టుచీరలుమంచి పాడిపంటలుగల్గి గట్టగాకనకములు
కరులుహాలు॥ యిష్టనంపదలిచ్చి యేలినస్వామికి పట్టభ
ద్రునిదేవ గణపతికిని॥ జయ॥

పంకుగయనినేడు ప్రయముతోనినునిల్చి సొంకుగాపూ
జలుమెప్పుడేసి॥ దండిగావరములు దయచేసిమరియునాజం
డములు గొనుమయ్య దయతోడను॥ జయ॥

సిద్ధవిఘ్నే శ్వరా వసిద్ధిగాబూశించి యొనరంగనిరువది

యొక్కవత్రి | దానిమ్మమరువము దర్భవిష్ణుకాంత పుష్పే
త్తదూర్వాలపు త్తరేణి || జయ ||

కలువలుమారేడు గన్నేరితల్లెడు దేవకాంచనరేగుదే
వదారు | బాజిబలురక్కసి జమ్మిపాసనపువ్వు గరికమాచివ
త్రిమంచిమొలక | అగరుగంధమక్కిత ధూపదీపనై వేద్య
తాంబూలపుష్పసహారములు-భాద్రపద శుద్ధచవితనిపగ
టివేళను, కుడుములగు నానుబాలుపురాశుపప్పుపాయ
సముజున్ను తేనెయ పంక్తివీరకోటిపూజింతు నిన్నెపుడు
కోర్కెలలరే || జయ ||

మరిగళంబనినిన్ను మహిలోనగొల చెడుఅంగబామండ
రుల ఆత్మలోను పొంగుచుందువు దేవపూజలుగొనుటకై
భంగ పెట్టకు మమ్ము భక్తుడనుచు || జయ ||

ముక్కంటితనయుడనిముదముతో నేనునుచక్కనైనా
వస్తుసమితిగూర్చి-సిక్కముగ మవమునునీయందునేనిల్చినె
క్కువగుపూజలానింపుజేతు || జయ ||

రజితగిరినిలయుచు సుతుడవై జన్మించిగ జవదనుడటం
చుఘనత జెంది- భుజియించుమాయంటభక్తి శేషము లేక
భజన జేపెదనేను భక్తితోను || జయ ||

మల్లెల మొల్లల మంచినం పెంగలాచల్ల నెనాగఱి
సారములను- ఉల్లమలరగమంచివు తమగుపూజలాగొల్ల
లుగ నేకేతు కోరివిఘ్నే శ్వహా॥ జయ॥

దేవాదిదేవునకు దేవతాధ్యక్షకు దేవేంద్రవంద్యు
నకు దేవునకు, దేవతలుమిముగొల్చి తెలిసిపూజింతురు
భవ్యముగ దేవగావతికినిపుడు॥ జయ॥

చెంగల్వచామంతి చెలరేగిగన్నెరు తామరతంగేడు
రుచుగాను-పుష్పజాతులు తెచ్చిపూజింతు నేనిపుడుబహ
బుద్ధిగగావతినిబాగుగాను॥ జయ॥

మా రేడుమామిడి మాదీఫలములుఖజానానసలు
కడలికములు- నేకేతు నెంపంగ లుకాయతేనెయు చాల
గానిచ్చెదరు చువుతోనూ॥ జయ॥

నకలపూజలతోను సంభ్రముగ జేసెదను కర్పూరహార
తులు ఘనముగాను-పంచభక్త్యాన్నములు పాయసంబు
నుమంచి నైవేద్యమునుజేతు నయముగాను॥ జయ॥

మరువకనుసుగ్ధ మృగపుష్పముబెడుదుతాంబూరి
మాలనిత్తుగడుచుగాను- ఆహార్యాగ్ని వెలిందముగ ముమ్మే
లుకొలిచ్చిగక్కిండుగ్రేగపతి॥జయ॥ సంపూర్ణము॥

ప్రసాద్యతీ దేవి కోపంబునంబు దుశాపింపనాదాదియా
 చౌతిచందు నిర్వలోకింపగానోడి లోకంబులెల్లన్ భయా
 ప్రాంతమైయుండగానంత శ్రీకృష్ణదేవుండుగోక్షీరపాత్రాం
 తరంబందుగాన్వింతుతచ్చుద్రబింబంబుగాంక్షించునాకొ
 క్క బల్ నింద సప్తపాపమౌనంచు శంకించిగానిమునాచే
 తనీనింద సీతాపముల్ దీరునంచు బదా ర్షేలవల్లండు
 లంగూడి యిష్టోపభోగంబులంబొందుచుండంగనాసూర్య
 నర్చించి తాదేచ్చున్నట్టి నద్విన్యరత్నంబు నానత్యభా
 మాపిష్కా శౌర్యగోరంగ దానివ్వకనీదము కంఠంబునం
 జేర్పగా దాల్చిదావేటకైబోవగా కాననంబందు వర్షంబు
 చేడసియున్నట్టి భూబాసనిబట్టి సింగంబుదున్నాడితద్రత్న
 ముగ గంఠభాగంబునందాల్చి దేవీమౌనంబునం బోవు
 చున్నంతటానత్యవతుండు భల్లూకనాథుండు తత్సంహ
 ముంజూచి మాణిక్యమృతంచుగోరంగ గడుంభ్రాంతిచేసి
 వ్యగాలేనిపంచాస్యముంజంపి తేజోమయంబైనరత్నంబు
 తత్పుతికాడొలి కాగ్రంబునంగట్టి యున్నంతదమ్ముడుత
 త్కాశనాంతంబునం దచ్చుటాలించిభూమిశుభారత్నముం
 గోరి శ్రీకృష్ణదీక్షారముం తేనెనంచు నదీంపంగనారా

యలుండల్ల శుభ్రాంశుమాహాత్మ్య మంచాత్మనూహిం
 చివేగంబదానేగి యక్కాననంబందు బంచత్వముంగన్న
 భూజానినిసింగముంగాంచి యాజాడలోవన్ గుహ మధ్య
 భాగంబున వెల్లుమాణిక్యముంజూచి వేబుచ్చిక్కొన్నము
 రారాతి నాజాంబవంతుండు వీక్షించిముయ్యెడు వారంబు
 లంబోరి దానొచ్చియీతండువై కుంతుడగుచునీ నుత్తిజేసి
 తత్పుత్తికారత్నముకరత్నపరిచెచ్చియిప్పింపగోవిందు
 డానందముజెంది తద్రత్నముకరత్నచేనిచ్చి వృత్తాంత
 మెల్లక విసంబల్కుగా భూమికాంతుండుబరభీతిచే సత్య
 భామక సమర్పించి యారత్నమర్పింపగానొల్లక వారి
 జాతుండు వాగ్భ్యుంబెండ్లియైవేడ్కగ్రీడింపుచుకొనాడు
 చార్త్ర సువ్వండువిన్నక సుధాంశుకవిలోకింప సూచి
 ప్తమానిందలం బాతురంచానతిచ్చెన్ దయాసింధుఁడైపు
 వాక్యంబుచే లోకమెల్లక మహామోదముకెంది నిర్భీత
 మయ్యెకభవద్దివ్యచార్త్రమేనిట్లు బూదండగాగూర్చియ
 ర్పించితింగాననంబోషచిత్తంబునందీనికొంచునీసత్కృ
 పాద్యప్తివీక్షించునన్నక సమోవిఘ్నరాజానమోభాను
 తేజానమోభక మందాగభూజానమ సేనమ సేవమః॥ శ్రీ

జూ బుల్లు.
(మీహాసంబంధమైనవి.)

సెట్టి లక్ష్మీనరసింహ విరచితము.

శేబులో నిముడుటకు డెమ్మ 16 పైజన శ్లేజు కాగే
శిమూలమీద స్ఫుటమైన పెద్దయశిరములతో పాదము
లు వేలువేలుగా నూరు పద్యములును ముద్రింపించు
చున్నారము. మిగుల శృంగారముగా నుండును. రసి
కములకు మిగుల నవనరము. ఉత్తర పత్మస్తరమాల
వాసికొనుటకు పనికివచ్చును. ప్రతిపద్యమునందును
శుభాశ్చరికలదు. కవిత్వము మిక్కిలి మెత్తనిది.
నుచ్చుకు రెండు పద్యములు.

1. శరణుడవంచు నిన్నని పసంబోవరించితఁ గాని నందులం
దిగు పదారవిండుములు నీవన నెందుకు మోహమొందున నో
తిరిగెడు కాలు నీదయిన, తిట్టెనాటిది నాని నోరు: వే
శిరముకు జెంది, మున్నుల బిరింపుము నాపెదవులో వనోహరా
శి. పరవశమయ్యె నాయొడలు భాగ్యవశంబున నిన్ని నాల్గ్గకు.
వ్రుక్షివ నీదుపొందన వనోహర! యయ్యెడ నొత్తుకొనిమేల్.

పాద్యప్రసాదమెత్తనా విరులపైనే పరుంటిమె, చాపమీద ని
మను సర్వకొంటిమె యధార్థముగాగ నెలుంగనే శుభము
తేజా నీవు మాత్రమే రాయన, పోపుయిటర్,

ఆనంద బాల శరస్వతీ ముద్రాక్షరశాల,
విశాఖపట్టణము.

'10865

